

prima instanță: M. Ulinici
instanța de apel: D. Manole, Ș. Niță, A. Bostan

Î N C H E I E R E

16 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru

Judecătorii: Valentina Clevadî și Olge Sternioală

examinând admisibilitatea recursului depus de către Margareta Eșanu,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Margareta Eșanu împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Pasqua” cu privire la încasarea salariului restant, a indemnizației pentru concediile nefolosite și a cheltuielilor de asistență juridică,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Margareta Eșanu, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Nisporeni din 25 ianuarie 2016,

c o n s t a t ă

La 27 octombrie 2015, Margareta Eșanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Pasqua” cu privire la încasarea salariului restant, a indemnizației pentru concediile nefolosite și a cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 01 ianuarie 2009, a încheiat cu Societatea cu Răspundere Limitată „Pasqua” contract individual de muncă pe durată nedeterminată, potrivit căruia a fost angajată în funcția de contabil-șef și inspector al serviciului de personal.

Conform înțelegerii convenite cu angajatorul pentru exercitarea funcției de contabil-șef urma a fi remunerată cu salariul în sumă de 5000 lei lunar, iar pentru lucrul cu personalul 3000 lei lunar, în total veniturile salariale negociate urmau să constituie suma de 8000 lei lunar.

Susține reclamanta că i-a fost achitată doar suma de 3500 lei lunar, deoarece administratorul a invocat starea economică dificilă a societății, asigurînd-o că îi v-a achita restanțele salariale în sumă de 4500 lei lunar în măsura posibilităților.

Totodată reclamanta a indicat că i-a fost achitat salariul pentru lunile ianuarie și februarie 2014 în sumă de 16 000 lei.

Indică reclamanta că pe parcursul activității sale la Societatea cu Răspundere Limitată „Pasqua” nu a beneficiat de concedii de odihnă, datorită volumului mare de lucru, fapt pentru care consideră că Societatea cu Răspundere Limitată „Pasqua” urmează să-i achite indemnizația pentru concediile nefolosite în sumă de 48 000 lei.

Conform cererii personale, la 18 martie 2014, contractul individual de muncă încheiat cu Societatea cu Răspundere Limitată „Pasqua” a fost desfăcut, potrivit art. 85 alin. (1) Codul muncii.

Menționează reclamanta că Societatea cu Răspundere Limitată „Pasqua” nu și-a executat obligația de achitare a restanței salariale pentru perioada lunilor septembrie 2012 - 31 decembrie 2013, în sumă de 72 000 lei.

Solicită Margareta Eșanu încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Pasqua” în beneficiul ei a salariului restant în sumă de 88 000 lei, indemnizației pentru concediile nefolosite în sumă de 48 000 lei și cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 4000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Nisporeni din 25 ianuarie 2016 acțiunea a fost respinsă ca fiind nefondată (f.d. 83-85).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016, a fost respins apelul declarat de Margareta Eșanu, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Nisporeni din 25 ianuarie 2016 (f.d. 111-119).

La 05 iulie 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei adoptate (f.d. 120).

La 12 septembrie 2016, prin intermediul oficiului poștal Margareta Eșanu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea actului judecătoresc contestat și hotărârii primei instanței cu pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la 12 septembrie 2016, este depus în termen, deoarece conform copiei plicului anexat de recurentă la cererea de recurs, se confirmă faptul că recurenta a recepționat copia deciziei instanței de apel la 01 august 2016 (f.d. 126).

În motivarea recursului Margareta Eșanu a invocat că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina fără stabilirea tuturor circumstanțelor importante a cauzei. Recurenta susține că instanțele de judecată la examinarea pricinii au apreciat faptul că la 28 iulie 2014 Societatea cu Răspundere Limitată „Pasqua” i-a achitat restanța salarială și indemnizația de concediu în mărime de 15739, 60 lei însă au ignorat că conform recipisei din 19 august 2014 semnată de administratorul Societății cu Răspundere Limitată „Pasqua” se confirmă faptul că suma pentru care a semnat în lista de plată nu i-a fost achitată.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune

expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 30 septembrie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Societății cu Răspundere Limitată „Pasqua” cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Pînă la examinarea pricinii, Societatea cu Răspundere Limitată „Pasqua” nu a depus referință la cererea de recurs declarată de Margareta Eșanu, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Margareta Eșanu, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse

de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Margareta Eșanu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Margareta Eșanu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală